

เยี่ยม หมู่บ้าน

ปิยะมิตรวนคาม ๑ : จคม. ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย

กอง บก. รุสมิแล

เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐ กองบรรณาธิการรุสมิแล อันประกอบด้วยอาจารย์ปราโมทย์ กระทบ, อาจารย์ กุศล นาคะชาติ, อาจารย์ย่อนันต์ โอक्षण, อาจารย์ประยงค์ โชชาติ, อาจารย์สมชาย แซ่อ้อ, อาจารย์เฉลิม มากนวล และ คุณนางพงศ์ เพชรอุไร ได้เดินทางไปเยี่ยม จคม. ที่ออกมารายงานตัวร่วมพัฒนาชาติไทย ณ หมู่บ้านปิยะมิตรวนคาม ๑ ตำบลตานะแมเราะ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากกองทัพบก ๔ ส่วนหน้าค่ายอิงคยุทธบริหาร ปอทอง จังหวัดปัตตานี

ก่อนออกเดินทางไปเยี่ยมหมู่บ้าน จคม.ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย คณะของเราได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่างๆ และคณะของเรา โดยเฉพาะ อาจารย์ปราโมทย์ กระทบ, อาจารย์ประยงค์ โชชาติ, อาจารย์กุศล นาคะชาติ ได้เคยเดินทางไปเยือนประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศเกาหลีเหนือมาแล้ว จึงมีความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของ จคม.หรือ พคม. มากพอสมควร แต่เพื่อเป็นหลักฐานจะขอสรุปจากคำให้สัมภาษณ์ของ พลตรีโอภาส โทธิแพทย์ รองแม่ทัพภาค ๔ ต่อคำถามที่ว่า "ทางกองทัพบก ๔ ดำเนินการอย่างไร จึงสามารถนำจคม. กลุ่มนี้ออกมาร่วมพัฒนาชาติไทยได้" พลตรีโอภาส โทธิแพทย์ กล่าวว่...

เราเริ่มต้นจากการศึกษายุทธวิธี ศึกษาประวัติศาสตร์ของเขาย้อนหลังไปตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๖๕ ได้ตั้งเป็นองค์กร ขึ้นในประเทศมาเลเซีย ชื่อว่า สหพันธ์กรรมกรทั่วไป-นานายง ต่อมาได้ขยายตัวเป็น พรรคคอมมิวนิสต์นานายงแห่งมาลายา

พ.ศ. ๒๔๗๓ ได้รวมสององค์กรนี้ตั้งเป็นพรรคคอมมิวนิสต์แห่งมาลายา (พคม.) ได้ดำเนินการเคลื่อนไหวต่างๆ เช่น นัดหยุดงาน

พ.ศ. ๒๔๘๔ พรรค พคม. ยุติการดำเนินการเพราะเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ และอังกฤษจะช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่รัสเซีย พรรคเกรงกระทบกระเทือนจึงยุติการเคลื่อนไหว

พ.ศ. ๒๔๘๕ เกิดกองทัพประชาชนมาลายา หรือ พคม. เพื่อต่อต้านญี่ปุ่น

พ.ศ. ๒๔๘๘ ญี่ปุ่นแพ้สงคราม อังกฤษกลับเข้ามามีอำนาจในมาลายาและสั่งยุบกองทัพประชาชนมาลายา เป็นผลให้ พคม. หลบลงใต้ดิน ทำการต่อต้านอังกฤษ และขยายกำลังอย่างรวดเร็ว

พ.ศ. ๒๔๙๑ อังกฤษประกาศว่า พคม. เป็นพรรคการเมืองนอกกฎหมาย

พคม. เข้าสู่ประเทศไทยเมื่อไร

พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นปีที่อังกฤษปราบปรามอย่างรุนแรงต่อเนื่อง และได้ผล เป็นผลให้ พคม. เข้าสู่ประเทศไทยเกือบทั้งหมด และประจำอยู่ในพื้นที่ดังนี้

กรม ๘ ตั้งอยู่ที่อำเภอสะเตาะ จังหวัดสงขลา

กรม ๑๐ ตั้งอยู่ที่อำเภอเวียง
จังหวัดนราธิวาส (ปัจจุบันอำเภอ
สุคีรินทร์)

กรม ๑๒ ตั้งอยู่ที่อำเภอเบตง
จังหวัดยะลา

จคม.กลุ่มเก่า-กลุ่มใหม่

ต่อมา จคม.แตกแยกกันเอง
กรม ๘ แยกออกมาก่อน ต่อมา
กรม ๑๐ แยกออกมามาก แต่อี่เจียง
สามารถรวมกรม ๘ กับกรม ๑๒
ที่แตกมารวมกันได้เป็น จคม.เขต
๒ กลุ่มใหม่ มีจางจุยหมิง เป็น
เลขาธิการ อี่เจียง, ฉิวเซิน เป็น
รองเลขาฯ มีกำลังประมาณ ๖๐๐
คนเศษ ๘๔% สัญชาติมาเลเซีย
๑๖% สัญชาติไทย วางกำลังตาม
แนวอำเภอสะเตา, นาทวี จังหวัด
สงขลา และอำเภอยะหา, บันนัง-
स्ता, ชาวโด, เบตง จังหวัดยะลา

จคม.กลุ่มเก่า ยังขึ้นตรงต่อ
คณะกรรมการกลางพรรค พคม.

มีกำลังประมาณ ๔๐๐ คนเศษ
วางกำลังในอำเภอเบตง, บันนัง-
स्ता, ยะหา จังหวัดยะลา และ
อำเภอศรีสาคร, จะแนะ, สุคีรินทร์
จังหวัดนราธิวาส นี่คือสถานการณ์
ก่อน ๒๘ เมษายน ๒๕๓๐

การปฏิบัติการของ ทก.๔

หลังจากศึกษาข้อมูลประวัติ
ศาสตร์ของเขาแล้ว เราก็ดำเนินการ
ทางยุทธวิธีเรื่อยมา แต่ดำเนินการ
อย่างจริงจังและต่อเนื่องตั้งแต่
ปี ๒๕๐๖ คือ เข้าตีค่าย ยึดค่ายไว้
ให้ทหารอยู่รักษาค่าย หรือยึดค่าย
ได้แล้วระเบิดค่าย แล้วถอยลงมา
พوهاتหารเข้าตี จคม.ก็หนีไป พอ
ทหารถอย จคม.ก็กลับเข้ามาใหม่
พوهاتหารเข้าตีก็ถูกชும்ยิงหรือถูก
กับระเบิด ซ้ำซากอยู่อย่างนี้ เมื่อ
เราวิเคราะห์ข้อมูลนี้แล้วก็เกิด
บัญญัติ ๑๐ ประการ ขึ้นมา

จากบัญญัติ ๑๐ ประการนี้

พลตรีโอภาส โพธิ์แพทย์ ยังขยาย
ความเพิ่มเติมว่า ข้อ ๒ กับข้อ ๗
สำคัญมาก โดยเฉพาะข้อ ๒ ไม่
มุ่งเข้าตีเพื่อยึดและรักษาค่าย คือ
เมื่อยึดค่ายได้ก็ระเบิดค่ายเลยเพื่อ

ไม่ให้ จคม.อาศัยอาวรณ์กับค่าย
นั้นอีก แล้วดำเนินกลยุทธ์แบบตี
แล้วเกาะ บังคับให้เขาถอยหนี
เราเข้าตีซ้ำ ๆ บังคับให้ถอยหนี
เพื่อให้เขาอดอยาก เราตัดการส่ง
เสบียง, การส่งกำลังบำรุงทั้งหมด

อีกข้อหนึ่งคือ ข้อ ๘ ออก
พบปะประชาชน สำคัญมาก คือ
ผมต้องไปเอง ไม่ใช่ใช้เด็ก ๆ เพื่อ
ชี้แจงให้ประชาชนทราบ ไปปิด
ใบปลิว เป็นภาษาไทย ภาษาจีน
ภาษายาวี อะไรอย่างนี้ ผมเซ็นชื่อ
เลย พลตรีโอภาส โพธิ์แพทย์ แล้ว
ก็บอกประชาชนว่า ให้ไปบอก
พวก จคม.ในป่าในเขาว่า ออกมา
เถอะ เราจะไม่ส่งมาเลเซีย ข้อนี้
สำคัญมาก ถ้าที่สำเร็จคือคำนี้ เรา
จะไม่ส่งมาเลเซีย เป็นการเสี่ยง

ของผมเอง เพราะขัดกับสภาคความ
มั่นคงแห่งชาติ ซึ่งเขียนไว้เมื่อ
๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ ว่า ถ้า
จคม.สัญชาติมาเลเซีย ต้องส่ง
มาเลเซีย แต่ผมจะไม่ส่ง เมื่อไม่ส่ง
ก็ขัด แต่ผมได้บรรยายให้ผู้บัญชา-
การทหารบกฟังแล้ว เมื่อวันที่ ๒๐
ธันวาคม ๒๕๒๔ ว่า ผมจะไม่ส่ง
ก็จริง จะไปขังตนโยบายนเขา ฉะนั้น
เราจะมีวิธีการซักถามเขาซ้ำ ๆ
วันนี้เขาชื่ออะไร ตามซ้ำ ตามเป็น
ปี ๒ ปี ๕ ปี นี่คือวิธีการของผม
ถ้าวิธีการระดับสูงก็อาจ ผบ.ทบ.
หรือนายกรัฐมนตรีก็อนุมัติเป็น
กลุ่มก่อนว่า กลุ่มนี้ไม่ส่งมาเลเซีย
ก็ยอมทำได้ เพราะเป็นผืนแผ่นดิน

หลัก ๑๐ ประการ

๑. กอดันทางทหาร
๒. ไม่มุ่งเข้าตีเพื่อยึดและรักษาค่าย
๓. ควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค
๔. สืบรวจสำมะโนประชากร
๕. ตรวจสอบพาหนะที่จะเข้าสู่พื้นที่อิทธิพล
๖. พิทักษ์ประชาชนและทรัพย์สินในเขตอิทธิพล
๗. ออกพบปะประชาชนในรูปตรวจเยี่ยมหน่วยชายแดน
๘. ส่งแหล่งข่าวออกเจรจา
๙. ประชาสัมพันธ์ทันทีที่มีการมลอบตัวของ จคม. โดยเฉพาะเป็นกลุ่ม
๑๐. ยึดถือแนวทางสันติ ๖๖/๒๓

ไทย แต่วิธีการของเราก็คือ เรา จะหาที่ทำงานให้ถ้าเขาออกมาเป็น กลุ่มก้อน ชาวบ้านที่เป็นแนวร่วม จคม.โดยจำเป็น ก็ต้องไปบอก จคม. จคม.เห็นผมเป็นรองแม่ทัพ อะไรทำนองนี้แหละ เขาจึงคิดว่า นี่คือความจริงใจที่ระดับผู้ใหญ่ พุดเอง เขาจึงยอม ต้องการเจรจาดังนี้ เป็น ๑ ใน ๑๐ ประการที่ทำให้ จคม.ออกมาพัฒนาชาติไทย **เงื่อนไขข้อ ทก.๔**

จคม.มีเงื่อนไขอะไรบ้างที่ เสนอต่อ ทก.๔ หรือต่อรัฐบาล รองแม่ทัพภาค ๔ กล่าวไว้ "ก็ ไม่มีอะไรมาก เงื่อนไขที่เสนอต่อ รัฐบาลก็มี ข้อที่ทำกิน อย่าส่ง มาเลเซีย ขอให้เลี้ยงดูบ้าง เราก็ เลี้ยงดูเขา ๑ ปี วันละ ๑๘ บาท ต่อคนต่อวัน ช่วยปลูกบ้านให้ได้ โทรม เราก็ปลูกให้ ให้เงินช่วยนิด หน่อย ส่วนข้อข้ออื่นก็มี อย่าย่ำรูป ถ้าเขาไม่ยอมให้ถ่าย อย่าย่ำ คำว่า มอบตัว, กลับตัว, ต้องใช้ คำว่า รายงานตัว อย่างนี้เป็นต้น ประมาณ ๘ ข้อ ไปขอข้อสุดท้ายก็คือ ขอใบต่างด้าวและสัญชาติไทย แต่อันนี้เราก็บอกว่า ให้ แต่อาจจะ ๕ ปี ๑๐ ปี ไม่รู้แน่... เช่น ๑ ปี อาจจะขึ้นนำ อาจให้ ใบต่างด้าวหรือสัญชาติไทยไปเลย ส่วนนอกนั้นอาจสัก ๒ ปี ๓ ปี แล้วแต่แก แกทำความดี ไม่มีเรื่อง เตือดร้อน เมื่อจะไปพัฒนาชาติไทย เราก็ช่วยให้ได้เลย เขาก็พอใจ... นี่คือคำพูดของผม...เขาก็พอใจ... และเราจะทำให้เป็นไปตามนั้น... **สรุปข้อมูลผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย (พรท.) และการดำเนินการ ต่อ พรท.ตามโครงการรับรายงาน**

ตัวของ พรท.จาก จคม.กรม ๔ และ จคม.กรม ๑๐

๑. ยอดผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย และยุทธโศปกรณ์

๑.๑ ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย จาก จคม.กรม ๔ พรท.จำนวน ๑๒๒ คน

(ชาย ๗๐ คน หญิง ๕๒ คน)

สัญชาติไทย ๓๔ คน

สัญชาติมาเลเซีย ๘๘ คน

อาวุธชนิดต่างๆ ๓๒๘ กระบอก

กระสุนชนิดต่างๆ ๑๗๒,๒๓๘ นัด

๑.๒ ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย จาก จคม.เขต ๒ พรท.จำนวน ๕๔๓ คน

(ชาย ๒๘๑ คน หญิง ๒๖๒ คน)

เด็กชาย ๓ คน เด็กหญิง ๑ คน)

สัญชาติไทย ๔๒ คน

สัญชาติมาเลเซีย ๔๕๑ คน

อาวุธชนิดต่างๆ ๕๔๒ กระบอก

กระสุนชนิดต่างๆ ๑๓๗,๔๐๐ นัด

๒. การดำเนินการต่อผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย ตั้งแต่รับรายงาน ตัวจนถึงปัจจุบัน

๒.๑ ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย

จาก จคม.กรม ๔ กลุ่มแรก ได้ เข้ารายงานตัวใน ๑๓ มี.ค.๓๐ จำนวน ๘๘ คน กลุ่ม ๒ เข้ารายงานตัว ๒๖ มี.ค.๓๐ จำนวน ๒๕ คน ทอยเข้ารายงานเพิ่มเติมภายหลังจำนวน ๘ คน ได้ดำเนินการต่อผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยดังนี้

ขั้นที่ ๑ นำผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย เข้าดำเนินการวิธีขั้นต้นที่ ศูนย์ได้ร่วมเป็นสัมพันธ์ พตท.๔๓ ค่ายสิรินทร ตั้งแต่ ๑๔ มี.ค.๓๐ เป็นเวลา ๓๐ วัน เป็นต้นว่า ทำประวัติ ถ่ายรูป อบรมพันธุจิตใจ และให้ความรู้พื้นฐานทางสังคม ให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมภายนอกได้ โดย พตท.๔๓ รับผิดชอบในการดำเนินการอบรม

ขั้นที่ ๒ ดำเนินการสร้าง

ห้องประชุมในหมู่บ้านปิยะมิตรวนคาม ๑

ที่พักชั่วคราวให้ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย และสร้างที่พักชั่วคราวเจ้าหน้าที่ชุดประสานงาน พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณที่จะจัดให้เป็นที่อยู่อาศัยของผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย

ขั้นที่ ๓ ดำเนินการปรับพื้นที่ สร้างบ้านพักให้ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย สร้างสิ่งบริการสาธารณะที่จำเป็น และปลูกพืชผัก ขณะนี้ได้เริ่มงานปรับพื้นที่ สร้างถนนภายในหมู่บ้าน สร้างระบบประปาภูเขา แล้วเสร็จประมาณ ๒๐% ของงาน

ขั้นที่ ๔-๕ ส่งมอบหมู่บ้านให้ฝ่ายบ้านเมืองรับไปดำเนินการในลักษณะหมู่บ้าน อพป. และพิจารณาให้ใบต่างคำผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามขั้นตอนของกฎหมาย

๒.๒ ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย จาก จคม.เขต ๒ เข้ารายงานตัว เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๓๐ จำนวน ๕๔๓ คน ได้ดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ ๑ เคลื่อนย้ายผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยทั้งหมดเข้าดำเนินการกรรมวิธีขั้นต้นที่หมู่บ้านปิยะมิตรวนคาม ๑ ตำบลตานะแมะ อำเภอบาง จังหวัดยะลา โดยดำเนินการเช่นเดียวกับขั้นที่ ๑ ของกลุ่มแรก

ขั้นที่ ๒ การสำรวจจัดผังการใช้พื้นที่ สร้างบ้านพักให้ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย และสร้างสิ่งบริการสาธารณะที่จำเป็น

ขั้นที่ ๓-๔ ส่งมอบหมู่บ้านผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยให้แก่ฝ่ายบ้านเมือง ปรับให้เป็นหมู่บ้าน

อพป. และพิจารณาให้ใบต่างคำแก่ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

การจัดให้ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย เข้าอยู่อาศัยในพื้นที่ต่าง ๆ

ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยที่รับรายงานตัวทั้ง ๒ กลุ่ม (กรม ๘ และเขต ๒) ได้เตรียมการที่จะแยกกลุ่มให้เข้าอยู่อาศัยและทำกินใน ๕ พื้นที่ด้วยกันคือ ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยจาก จคม.เขต ๒ เข้าอาศัยอยู่ในจุดที่ ๑-๔ ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดยะลา และผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยจาก จคม.กรม ๘ เข้าอยู่อาศัยในจุดที่ ๕ อยู่ในเขตอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา รายละเอียดของแต่ละจุดมีดังนี้

จุดที่ ๑ บ้านปิยะมิตรวนคาม ๑ อยู่ในพื้นที่ตำบลตานะแมะเราะ อำเภอบาง จังหวัดยะลา พิกัด คิว.จี.๒๗๕๒ ปัจจุบันมีผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยอยู่อาศัยเป็นจำนวน ๓๓๙ คน ๑๓๓ ครอบครัว จุดที่ ๑ นี้เป็นจุดแรกที่ได้รับผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยเข้ามารายงานตัวตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๓๐

จุดที่ ๒ บ้านปิยะมิตรวนคาม ๒ อยู่ในพื้นที่ตำบลตานะแมะเราะ อำเภอบาง จังหวัดยะลา พิกัด คิว.จี.๒๔๔๔ อยู่ห่างจากจุดที่ ๑ ประมาณ ๑๒ กม. มีผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยเข้าอยู่อาศัยในหมู่บ้านนี้จำนวน ๕๐ คน (๖๕ ครอบครัว) ขณะนี้ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยจำนวนดังกล่าวอาศัยในที่พักชั่วคราวร่วมกับจุดที่ ๑ แต่ได้แบ่งผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยบางส่วนไปดำเนิน

การก่อสร้างบ้านพักในหมู่บ้านจุดที่ ๒ ตั้งแต่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๐ จุดที่ ๓ บ้านปิยะมิตรวนคาม ๓ อยู่ในพื้นที่ตำบลลือเยอร์เวง อำเภอบาง จังหวัดยะลา พิกัด คิว.จี.๓๓๕๕ ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยเข้าอาศัยอยู่ ๘๒ คน (๕๕ ครอบครัว) เดิมอาศัยอยู่ร่วมกับจุดที่ ๑ และได้แยกกลุ่มเข้าอาศัยอยู่ในปิยะมิตรวนคาม ๓ ตั้งแต่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๐

จุดที่ ๔ หมู่บ้านปิยะมิตรวนคาม ๔ อยู่ในพื้นที่ตำบลเกาะสุ อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา พิกัด คิว.จี.๓๖๘๘ มีผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย ๑๒๒ คน (๕๑ ครอบครัว) กลุ่มนี้แยกจากจุดที่ ๑ เข้าสู่จุดนี้ตั้งแต่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๐

จุดที่ ๕ หมู่บ้านปิยะมิตรวนคาม ๕ อยู่ในพื้นที่ตำบลคลองขวาง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พิกัด พี.เอส.๗๔๒๗ ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยจำนวน ๘๙ คน (๔๐ ครอบครัว) กลุ่มนี้เข้ารายงานตัวตั้งแต่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๐ จัดเข้าดำเนินการตามกรรมวิธีขั้นต้นที่ พทท. ๔๓ และเคลื่อนย้ายเข้าสู่พื้นที่นี้ตั้งแต่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๐

นอกจากนี้ยังมีผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยที่ไม่ต้องการที่ทำกินและไม่ได้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านปิยะมิตรวนคาม โดยไปอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องจำนวน ๓๓ คน

การดำเนินการต่อ จคม.

การดำเนินการของกองทัพบก ๔ ต่อ จคม.ที่ยังหลงเหลืออยู่ รองแม่ทัพภาค ๔ ให้สัมภาษณ์ว่า "เราได้เจรจากับจุด ทั้ง จคม.กลุ่มเก่าและกลุ่มใหม่ แต่กลุ่มเก่านั้น

เรามุ่งที่กรม ๑๐ เพราะเราเคย
เข้าตีมาครั้งหนึ่งเมื่อ ๑๕ ธันวาคม
๒๕๒๕ เราตีเป็นจุดแบบเดิม วาง
ยุทธการโดย พลเรือน ตำรวจ
ทหารทำงานร่วมกัน ทหารทำงาน
ร่วมกันทั้งบก เรือ อากาศ เรียกว่า
ทัภกษ ๓๐๑ วางแผนดำเนินการ
ตี, เจรจาเรื่อย ก็ปรากฏว่า พุดไป
พุดมา เหลาะแหละ ผลสุดท้าย
วันที่ ๒๖ เมษายน ตอนเช้านัด
กับผมว่าตอนเย็นจะออกมา แต่พอ
ตก ๓ โมงเย็นก็มีคนเอาหนังสือ
มาวางไว้ที่โต๊ะผมนี่ บอกว่าจะขอ
ต่อไป แต่เรารู้แน่นอนแล้วว่า ๒๕
เมษายนนี่ จคม.เขต ๒ ทั้งหมด
๕๑๐ คนจะออกมา ฉะนั้นถ้าเรา
เข้าตี ๒๗-๒๘ เมษายน มันจะไป
ลำบากใจพวกที่ออกมา ถ้าเราตี
ทันควันเราก็คงจะตีได้ แต่มันจะ
ลำบากใจคนที่ออกมาในวันที่
๒๘ เมษายน เราก็ก๊อไว้ก่อน
พอ ๗ พฤษภาคม ตี ๔, ๓๕ นาที
เราก็เข้าตีบั้งเลย เราตีเป็นชั้น
เป็นตอน ชั้นหนึ่งชั้นสองจนกระทั่ง
๓๑ พฤษภาคม จคม.กลุ่มนี้แตก
หมดลงสู่พื้นราบ แดกฉานซ่านเซ็น

ในการตีครั้งนี้เราให้กอง
กำลังเมืองไทย-มาเลเซีย พลตรี
กิตติ รัตนฉายา เข้าตีพื้นที่ ก. ซึ่ง
เป็นป่าเขา พันเอกณรงค์ เต็มอุดม
ปฏิบัติการเชิงรุกทางทหารและ
ควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค ใน
พื้นที่ ข. คือพื้นที่ป่า พื้นราบและ
ชุมชนชน หน่วย บก.ศุภนิธย์ก็ทำ
อย่างเดียวกับด้านพันเอกณรงค์
แต่กระทำด้านอำเภอศรีสาคร
ฉะนั้นพอวันที่ ๑ มิถุนายนเป็น
ต้นมา จคม.ก็แตกหมด เราก็ดอน
กำลังยึด ปฏิบัติการบนพื้นที่ ปิด

ค่ายไม่รู้ก็ค่าย ๆ แล้วเราก็ตี
กำลัง เอากำลังของพันเอกณรงค์
ซึ่งส่วนมากเป็น ดชด.กับตำรวจ
นปพ.ตริ่งกำลังตั้งแต่โต๊ะโมะเรื่อย
มาจนถึงสุคีรินทร์ ดำเนินการควบคุม
เครื่องอุปโภคบริโภค จ่ายบัตร
ปันส่วน ขอร้องชาวบ้าน เข้าไป
พบชาวบ้าน ขอร้องว่าทนลำบาก
หน่อยนะ เราจะควบคุม ถ้ามีคน
๕ คนจะได้ข้าววันละเท่านั้นลิตรนะ
ถ้าซื้ออาหารมาก ๆ เราจัดรถไป
ซื้อกับข้าวให้ ชาวบ้านก็พอใจ
แล้วเรารบต่อเนื่องจากมาตรการ
ควบคุมเรื่องอาหารนี้ เราจะสา-
มารถบิบบให้เขาออกมาได้เพราะ
อดอาหาร คนเราจะเก่งวิเศษอย่าง
ไรแต่ไม่มีข้าวกิน ย่อมทนไม่ได้
อย่างเขต ๒ ออกมาตามมาตรการ
๑๐ ข้อนี้ คือ ตีและควบคุม แล้ว
เจรจ ใช้วิธีการอย่างเดียวกัน
แต่พวกนี้ถูกตีหนักหน่อย.เพราะคือ
คือมากจึงตีแรง เมื่อวันที่ ๑ มิถุ-

นายน คือเมื่อเร็ว ๆ นี้ ผมก็เจรจ
กับแนวร่วม ต่อมา ๑๕ มิถุนายน
เขาก็ออกมาแจ้งให้ทราบว่าจะ
นัดวันเจรจา วันนี้ผมก็ได้ข่าวว่า
ทางกรม ๑๐ พร้อมทั้งจะเจรจ
แต่ต้องกับผมคนเดียวนะ...

นี่เป็นเหตุการณ์ที่เรากระทำ
ต่อ จคม.ที่ยังเหลืออยู่ ส่วนกลุ่มอื่น
ที่อำเภอยะหา อำเภอเบตง บ้านนัง-
สตา พวกนี้รวมทั้งกรม ๑๐ ด้วย
เขาจะนัดประชุมกันปลายเดือนนี้
เพื่อเอาข้อเสนอของเราไปต่อรอง
แล้วก็มาพบกับผม ประมาณ ๑-
๗ กรกฎาคมนี้ ตกลงกันอีกครั้งว่า
จะออกไม่ออก ถ้าไม่ออกเราจะตี
แล้วปิดล้อมอีก เพราะวิธีนี้ได้ผลดี
๒๖ ปีมาแล้วที่พวกเขาไม่เคยเจอ
อย่างนี้ จนกระทั่งประสาทกิน..."
กอง บก.รุสมิแธ สู่มู่บ้าน
ปิยะมิตรวนคาม ๑

คณะของเราเดินทางถึงหมู่
บ้านปิยะมิตรวนคาม ๑ ในวันที่

กองบรรณาธิการรุสมิแธที่ป่าห่มู่บ้าน

๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐ เวลาประมาณ ๑๒.๓๐ น. หมู่บ้านนี้ตั้งอยู่ที่ตำบลตาเนาะแมเราะ ก่อนจะถึงตัวอำเภอเบตงประมาณ ๑๒ กม. มีถนนแยกจากถนนยะลา-เบตงเข้าหมู่บ้านอีกประมาณ ๑๐ กม. เมื่อเข้าสู่หมู่บ้าน สิ่งแรกที่สะดุดตาก็คือ ป้ายชื่อหมู่บ้านพื้นสีแดง ตัวอักษรสีเหลืองว่า "ปิยะมิตรวนคาม ๑" และมีชื่อภาษาจีนกำกับไว้ข้างล่าง

ถนนเข้าสู่หมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง สองข้างทางมีริ้วรอยเป็นป่าที่บดที่เพิ่งตัดถนนผ่าน สองฟากถนนจะเป็นหมู่บ้าน มีบ้านพักชั่วคราวเป็นไม้ไผ่ขัดและไม้ยกพื้น แต่มีครุไม้กระดานอย่างดี หลังคามุงจาก บ้านพักมี ๒ ประเภท คือ บ้านพักคนโสด แยกชาย-หญิง และบ้านพักครอบครัว ประมาณ ๒๐ หลังคาเรือน นอกจากนี้ยังมีห้องประชุม เรือนครัว เรือนพยาบาล เรือนทันตกรรมสถาน มีหมอยาประจำ ๑ คน มีห้องอาบน้ำ ห้องส้วมแบบส้วมซึม ๒๐ ห้อง ห้องอ่านหนังสือ ส่วนมากเป็นหนังสือพิมพ์ภาษาจีน ทั้งจากไทยและมาเลเซีย หนังสือพิมพ์ไทยมีไทยรัฐและเดลินิวส์ ห้องพักผ่อน มีวีดีโอ มีสนามแบดมินตัน

ระบบการไฟฟ้าและการประปา มีไฟฟ้าใช้แบบเครื่องปั่นไฟใช้เอง น้ำจากลำธารต่อท่อ

1. หมู่บ้านปิยะมิตรวนคาม ๑
2. ห้องอาบน้ำและห้องส้วม
3. เรือนครัว

มาประมาณ ๑ กม. นับว่าทางราชการโดยเฉพาะกองทัพอากาศ ๔ ได้พยายามอำนวยความสะดวกสบายอย่างเต็มที่และด้วยความร่วมมือด้านแรงงานจากผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย ขณะสัมภาษณ์ก็กังวลไปด้วยเสียงตดไม้เลื่อยไม้เพื่อก่อสร้างบ้านอยู่อย่างชะมัทเขม่น

เมื่อคณะของเราไปถึง ฝ่ายประสานงานของกองทัพอากาศ ๔ ส่วนหน้า ได้แนะนำและแจ้งความประสงค์ของพวกเราแล้วก็ได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี แม้ว่าคุณจางจุงหมิง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา (พคม.) ซึ่งคุมกำลังกรม ๑๐ เขต ๒ ของ จคม. จะไม่อยู่ แต่คุณอาซัง แซ่บึง อายุ ๔๖ ปี สัญชาติไทย เพราะเกิดที่หาดใหญ่ คุณซิชิน แซ่ห่วน อายุ ๕๕ ปี เกิดที่มาเลเซีย คุณก้องเกียรติ แซ่เตี้ย อายุ ๓๕ ปี ได้ต้อนรับและให้คณะของเราพูดคุยด้วยเป็นอย่างดีโดยมีอาจารย์ปราโมทย์ กระจมุก ตั้งคำถาม อาจารย์สมชาย แซ่ฮ้อเป็นส่วน สำหรับคุณซิชิน แซ่ห่วน ซึ่งพูดไทยไม่ได้ ส่วนคุณอาซัง แซ่บึง พูดไทยได้ดี พวกเราคอยเสริมแบบคุยกันเองกันเอง ส่วนอาจารย์อนันต์ โอภฤษ แยกไปสัมภาษณ์คุณอัยกันัน จารู อายุ ๓๘ ปี ซึ่งเป็นชาวไทยมุสลิมเพียง ๒ คนในผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยชุดนี้ต่อไปนี้เป็นบทสรุปจากคำสัมภาษณ์

เหตุที่ก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์มลายา (พคม.)

เนื่องจากรัฐบาลมาเลเซีย

มิได้ให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎรยากจน มีความเหลื่อมล้ำทางด้านชนชั้นและไม่ให้ความเสมอภาคทางพรรคต้องการให้มีความเป็นธรรมเกิดขึ้นในแผ่นดินมาเลเซีย

แต่การปฏิบัติการนั้นเริ่มตั้งแต่ปี ๒๔๖๗ เข้าในประเทศไทย ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ประมาณ ๕๐ ปีมาแล้ว แต่ก็ไม่ไป ๆ มา ๆ ระหว่างชายแดนไทยมาเลเซีย คือดูว่าช่วงใดมีการรบกวนจากฝ่ายใดก็จะหนีไปอยู่ทางฝ่ายตรงกันข้ามที่รบกวนน้อย ผลัดกันเช่นนี้ตลอดไป ฐานที่มั่นมักอยู่ตามภูเขาซึ่งเหมาะแก่การหลบภัย ฐานหลบภัยมีหลายฐาน ขนาดต่างกันตามพื้นที่ ถ้าหากสายสืบรายงานมา (ซึ่งส่วนมากใช้การเดินข่าวหรือมีวิทยุคลื่นสั้น (วอล์คกิ้ง ทอล์คกิ้ง)) ว่ามีกำลังเจ้าหน้าที่เคลื่อนกำลังมา ทางพรรคก็รีบเคลื่อนย้ายทันทีไปสู่ฐานใหม่ที่เตรียมไว้แล้ว

เป็นอยู่อย่างนี้เรื่อย ๆ ทางพรรคจะพยายามหลีกเลี่ยงการปะทะจากคำสัมภาษณ์นายอัยกันัน จารูว่า ตลอดเวลา ๑๗ ปีที่เข้าร่วมขบวนการโดยปะทะเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทย ๔-๕ ครั้ง โดยมากทหารบุกเข้าตี ส่วนทางฝ่ายมาเลเซียเคยปะทะเพียงครั้งเดียว

สภาพความเป็นอยู่ของ จคม. ก่อนเข้าร่วมพัฒนาชาติไทย

ต่อคำถามที่ว่าเมื่อก่อนอยู่ที่ใดก็ได้รับคำตอบว่า อยู่ในป่าห่างจากนี้ไปหลายกิโลเมตร แต่ก็อยู่ในเขตอำเภอเบตง สมาชิกพรรคกลุ่มนี้ประมาณ ๕๐๐ คน มีคุณจางจุงหมิงเป็นหัวหน้าประมาณ ๔๐% เป็นคนจีนเกิดในมาเลเซีย ๒๐% เป็นคนจีนเกิดในไทย และเพียง ๒ คนเป็นไทยมุสลิม แม้ว่าสมาชิกพรรคจะไม่มีศาสนาแต่นับถือความเป็นอิสระเชื่อตนเอง ไม่มีใครให้เงินจำ ไม่มีเงินตรุษ

จีน แต่ให้ความเป็นอิสระในการนับถือศาสนา เช่น คุณอัครัน จารุกกล่าว “ทางพรรคไม่กีดกันเรื่องศาสนา ทางพรรคให้สิทธิเสรีภาพด้านความเชื่อตลอดจนการปฏิบัติศาสนกิจตามความเชื่อถือนั้นๆ”

สมาชิกพรรคมีทุกเพศทุกวัย ผู้มีอายุสูงถึง ๗๖ ปี ไม่ได้ทำงานแล้ว ต่ำสุดอายุ ๒ ขวบ แต่มีเด็กเพียง ๔ คนเท่านั้น ชายสามหญิงหนึ่ง คุณจางจุงหมิง เลขาธิการพรรค อายุประมาณ ๖๐ ปี ต่อคำถามที่ว่าเหตุใดจึงมีลูกน้อย ก็ได้รับคำตอบว่าเพราะเกรงว่าลูกจะได้รับความลำบาก อย่างเช่นคุณซีซัน แซ่หฺว่น มีลูกเพียง ๑ คน คุณอัครัน จารูก็มีเพียง ๑ คน อายุ ๔ ขวบ ขณะนี้เรียนอยู่ชั้น ป.๔ ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในตำบลปาลัส จังหวัดปัตตานี โดยอยู่ในความปกครองของนายเปาะสุมา โต๊ะตีเต สำหรับเด็กอื่น ๆ ก็คงใช้ชีวิตเดียวกัน คือมักจะให้ไปอยู่กับญาติที่ในเมือง

กิจวัตรประจำวันก่อนร่วมพัฒนาชาติไทย

ส่วนมากเมื่ออยู่ในฐานจะฝึกทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ตั้งแต่ ๗.๓๐ น.ถึง ๑๗.๐๐ น. พักกลางวันเพียง ๑ ชั่วโมง นอกจากนี้ยังแบ่งหน้าที่กันทำ เช่น ฝ่ายธุรกิจ ฝ่ายอาหาร ฝ่ายประสานงาน ฝ่ายพยาบาล ฝ่ายกองกำลัง ฝ่ายข่าวหรือสื่อสาร เช่น คุณอัครัน จารู เป็นหัวหน้าฝ่ายโฆษณาของพรรคด้านภาษามลายูทางวิทยุสื่อสาร ซึ่งมีจุดเป้าหมายคือมาเลเซีย แต่จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็รับได้ เริ่มออกอากาศตั้งแต่เวลา ๖.๓๐ น.ถึงเวลา ๒๐.๐๐ น.ทุกวัน

แม้ว่าจะมีการฝึกทั้งการฝึกและการทำงาน แต่ก็มีการพักผ่อนหย่อนใจโดยการเล่นกีฬา มี แบดมินตัน บาสเก็ตบอล และดนตรี

เมื่อเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บจากการปะทะกับเจ้าหน้าที่ มีหมอรักษา ฝาคัดกันเอง หมอมีความสามารถฝังเข็มได้ ฝาคัดได้ และ

มีหมอพื้นของพรรคเอง

ความสัมพันธ์ระหว่าง จคม. กับชาวบ้านทั่วไป

นายอัครัน จารู กล่าวว่ามีความสัมพันธ์กันดี และพึ่งพาอาศัยกัน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนี้ นายอัครันอุปมาว่าเหมือนเล็บกับเนื้อ เพราะทั้งเนื้อและเล็บต่างมาจากนิ้วเดียวกันและมีความรู้สึกร่วมกัน ชาวบ้านจึงสนับสนุนด้านเสบียงอาหาร ยารักษาโรค และอื่น ๆ ทางพรรคไม่มีการทำไร่นา อาจทำสวนครัวเล็กๆ น้อยๆ ความเป็นอยู่ในพรรคสบายดี อุดมสมบูรณ์ดี นอกจากบางครั้งเมื่อถูกเจ้าหน้าที่รบกวน ก็ต้องล่าถอยหรือออกมาข้างนอกไม่ได้ ช่วงนั้นก็อดอยากลำบากหน่อย ถึงกับต้องกินมันสำปะหลังแทนข้าว

รายได้ส่วนหนึ่งมาจากชาวบ้าน โดยการเรียไรผู้มีอาชีพโดยเฉพาะชาวสวนยาง โดยขอเก็บรายได้เพียง ๑ วันต่อปี เช่น นาย ก.กรีดยางได้วันละ ๒,๐๐๐ บาท ก็ขอเก็บ ๒,๐๐๐ บาทต่อปี เงินส่วนนี้จะนำไปใช้ในกิจการของพรรค และทางพรรคก็ให้การดูแลคุ้มครองพื้นที่นั้น ๆ ให้ปกติสุข เช่น ดูแลเรื่องโจรผู้ร้าย การลักเล็กขโมยน้อย เป็นต้น เป็นการตอบแทนค่าของเงินที่เสียไป

เหตุใดจึงออกมาทำงานตัวร่วมพัฒนาชาติไทย

ต่อคำถามนี้ก็ได้รับคำตอบว่ากว่าจะออกมา ได้ประชุมปรึกษากันหลายครั้ง โดยระดับหัวหน้าเป็นผู้ชี้แนะ แต่โดยความรู้สึกส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

เรือนที่แควกรมสถาน

คุณอาซัง แซ่ปั้ง เห็นว่า “คนไทยกับคนจีนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันมานาน และรู้สึกว่ามี ความยุติธรรม”

คุณอักษัน จารู “ทางพรรค ไม่ได้เป็นปฏิปักษ์กับฝ่ายรัฐบาลไทย พรรคไม่ได้ต่อสู้กับฝ่ายไทย ฉะนั้นการที่ฝ่ายไทยประกาศขอ ให้มอบตัวเป็นการไม่ถูกต้อง การที่ทางพรรคได้ทิ้งอาวุธเข้ามาอยู่ที่นี่ไม่ใช่เป็นการมอบตัว เพราะ การมอบตัวหมายถึงการแพ้-ชนะ แต่ทางพรรคไม่ได้รับกับไทย เรา จึงไม่แพ้และไม่ชนะ ทางฝ่ายไทย ก็ไม่ชนะและไม่แพ้ พวกเราออกมา ครั้งนี้เพราะทางพรรคไม่ได้เป็น ศัตรูกับไทยประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งพรรคเชื่อในความบริสุทธิ์ ใจของรัฐบาลไทย จึงประกาศ ให้ออกมาร่วมพัฒนาชาติไทย ทางพรรคออกมากครั้งนี้ก็ด้วยเจตนาที่จะช่วยพัฒนาชาติไทย เพื่อ ก่อให้เกิดสันติภาพทั้งสองฝ่าย คือฝ่ายไทยก็ไม่ต้องทำสงคราม กับพรรค ทางพรรคก็จะได้เลิก ทำสงครามแบบป้องกันตัวกับฝ่าย ไทยเสียที ทั้งสองฝ่ายก็จะอยู่กัน ด้วยความสันติ...การออกมากครั้งนี้ ได้มอบอาวุธยุทธโธปกรณ์ทั้งหมด ก่อนจะออกมาทางพรรคได้ประชุม กันหลายครั้ง ในที่สุดทุกคนลงมติ ว่า ให้ออกมาร่วมพัฒนาชาติไทย โดยมีเงื่อนไขสำคัญข้อหนึ่งว่า พวกตนมิได้มอบตัวเพราะมิได้ แพ้สงคราม”

มีความรู้สึกอย่างไรที่ได้ออกมาร่วมพัฒนาชาติไทย

ต่อคำถามนี้ สังเกตได้จาก

กลุ่มผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยที่พบเห็น ว่าทุกคนมีความกระตือรือร้นใน การทำงานสร้างบ้านพัก กำลัง เลื่อยไม้ กำลังมุ่งหลังคาบ้านพัก กำลังปลุกผัก กำลังเลี้ยงเป็ด เลี้ยง ไก่ อย่างเป็นความสุข ต่อไปนี้ จึงขอสรุปความรู้สึกส่วนตัวของ ผู้ให้สัมภาษณ์

คุณซิซัน แซ่ห่วน “รู้สึกว่ามีอิสระ ทำอะไรก็สะดวก ไปตลาด ก็ได้ ทำมาหากินก็ดี สบายกว่า ตอนที่อยู่ในป่า”

คุณอาซัง แซ่ปั้ง “รู้สึกว่ามีอิสระ ไปไหนก็ได้ ค้างคืนก็ได้แต่ ต้องขออนุญาตทหารหรือหัวหน้า แต่ก็รู้สึกว่าจะสะดวกและสบายดี”

คุณอักษัน จารู “ถ้าเปรียบเทียบความเป็นอยู่ในป่ากับปัจจุบัน อยู่ในป่าก็ตอย่างหนึ่ง คือทุกคน รู้สึกรักใคร่ สามัคคีกันดี เพราะ เป็นคนหัวอกอันเดียวกัน แต่ไม่ค่อยดีตอนที่ต้องเคลื่อนไหวบ่อย ๆ เมื่อถูกเจ้าหน้าที่รบกวน ส่วนความเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ก็ดี รู้สึกสบายใจ ไม่ต้องกลัวว่าจะมีศัตรูมาทำร้าย ทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส ทางฝ่ายกองทัพไทยก็มาเยี่ยมเยียนเสมอ...”

จากการสัมภาษณ์ทั้งฝ่าย เจ้าหน้าที่บ้านเมือง โดยเฉพาะ กองทัพภาค ๔ รองแม่ทัพภาค ๔ และฝ่ายผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย ตลอดจนได้เห็นหมู่บ้านที่ร่มเย็น เป็นสุขแล้ว นับว่าเป็นความสำเร็จของทั้งสองฝ่าย ต่อคำถามสุดท้ายที่ว่า “จากการที่ จคม.ออกมารายงานตัวร่วมพัฒนาชาติไทย มีผลดี ต่อประเทศชาติอย่างไร” พลตรี โสภณ โพธิ์แพทย์ สรุปว่าดังนี้ “ผลดีมีมากมาย แต่เอาสั้นๆ เฉพาะ

เบตงก็แล้วกัน เบตงเราเคยสูญเสียพื้นที่ทางเศรษฐกิจปีละประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท เช่น ค่าสวนยาง ค่าภาษีอากรต่าง ๆ ค่าเบี้ยเลี้ยงของทหาร ตำรวจ ค่าอาวุธ กระสุน น้ำมัน ปีละเป็น ๑๐๐ ล้าน ฉะนั้นที่เราสูญเสียเพราะ จคม. ประมาณปีละ ๒๐๐ ล้านบาทเวลานี้เฉพาะเบตงแห่งเดียว ที่ดินอย่างเดียว ตั้งแต่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๐ พอรู้ว่า จคม.ออกมาแน่ ๒๖ เมษายน ที่ดินในตัวอำเภอขึ้นจากไร่ละ ๖ แสนเป็น ๘ แสนบาท สวนยางนอกอำเภอที่อยู่ในเขต จคม. ขึ้นจากไร่ละหมื่นห้าเป็นสองหมื่น

ชาวมาเลเซียเข้ามาเที่ยวมากขึ้น ๒๐% ฉะนั้นเมื่อ จคม.ออกมา เศรษฐกิจดีขึ้น สุโขทัยโลกเบตงดีขึ้น สะเดาเวลานี้ลอยลำอีกแห่งหนึ่งแล้ว เพราะ จคม.กรม ๑๐ ออกหมดแล้ว กรม ๘ ออกมาแล้ว ฉะนั้นถ้าเขต ๑ สุโขทัยโลก ออกอีกแห่งมันก็หมด งประมาณที่จะไปสร้างทางยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคง เราก็มาสร้างอย่างอื่นไม่ดีกว่าหรือ เบี้ยเลี้ยงทหาร ตำรวจปีละก็สิบล้าน เราก็ไม่ต้องเสียพร้อมกันนั้นเราก็รวมกำลังทหาร ตำรวจไปรุมกันโตะ ชอก.ให้มันจบสิ้นในปี ๒๕๓๐”

คณะของเราอาสาผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยบ้านปิยะมิตร-วนคาม ๑ มาด้วยความป็นมิตรพร้อมทั้งภาวนาว่าขอให้ความหวังของพลตรีโอสภ โพธิ์แพทย์ รองแม่ทัพภาค ๔ เป็นจริง ภาคใต้จะร่มเย็นเป็นสุข สมดังพุทธพจน์ที่ว่า “นตฺถิ สนฺติ ปรมฺ สุข” ความสุขอื่นเสมอด้วยความสงบ ไม่มี” □